

[Holger Eriksen.]

Jeg beklager i høj grad, at man ikke har kunnet følge en anden sædvane, nemlig den at folketingets lønningsudvalg lige så enstemmigt har kunnet give tilslutning. Men hvis man undersøger de punkter, på hvilke der er taget afstand, må man vel indrømme, at de ikke er af særlig dybtgående karakter.

Det væsentligste punkt har været spørgsmålet om normering af topstillingerne i undervisningsministeriet, efter at det er blevet reorganiseret på den måde, at der opbygges 3 direktorater, der i spidsen skal have en pædagog eller en jurist eller rettere sagt en administrativt uddannet mand. Der ligger det sådan, at der har været spørgsmål om, hvem der skulle foretrækkes til den ledende stilling.

I lønningsrådet tror jeg nok jeg kan sige, at man simpelt hen gik ud fra, at der måtte foreligge meget tungtvejende grunde, hvis man ikke gjorde pædagogen til den egentlige øverste leder, men på den anden side var man enig med den højtærede undervisningsminister i, at der naturligvis kunne foreligge en situation, hvor man måtte finde det hensigtsmæssigt at anbringe en administrativ leder i spidsen for direktoratet.

I lønningsudvalget har det standpunkt, som blev forefægtet af ministeren, og som gik ud på, at man havde begge muligheder at vælge imellem, når man skulle foretage besættelsen, fundet tilslutning fra det overvejende flertal. Et mindretal, nemlig venstre, hvis ændringsforslag jeg i øvrigt ikke skal komme nærmere ind på, er gået ind for, at det under alle omstændigheder må være pædagogen, der må være den øverste leder.

Som jeg sagde, kan jeg ikke se, at der er nogen principiel forskel på disse to synspunkter, og med hensyn til normerings-spørgsmålene er de afvigelser, der foreligger mellem flertallet og det nævnte mindretal, efter min mening heller ikke væsentlige, således at man godt kan fastslå, at det forslag, der er fremsat af den højtærede undervisningsminister, i princippet har fået tilslutning fra alle sider. Jeg kan i hvert fald på mit partis vegne anbefale, at man stemmer imod underændringsforslaget og vedtager det ændringsforslag, der er stillet af finansministeren.

De to andre områder, hvor der har været uenighed, drejer sig jo om normering af lederne af revalideringscentrene og om normering af en souschef for det kontor, der skal tage sig af u-landshjælpen.

Rent principielt vil jeg gerne sige, og her ved jeg jeg taler i overensstemmelse med hele lønningsudvalget, at det er af den opfattelse, at det er meget uheldigt, hvis fagministeriet eller folketingsudvalget giver sig til at lave normeringer, uden at man i forvejen har forhandlet med finansministeriet og derigennem naturligvis forhandlet med lønningsrådet. Hvis man ikke følger den linje, at en sådan forhandling altid skal have fundet sted, kan man komme ud i uheldige ting, der navnlig kan få eftervirkninger på områder, som man i det pågældende fagministerium ikke har været i stand til at overse.

Men går vi så til det reelle, så må det vel indrømmes, at det er underkastet et skøn, om man skal anbringe disse revalideringsledere i den ene eller den anden lønningsklasse, og der har fra socialministeriets side været anført tungtvejende grunde for, at man her, hvor man begyndte på noget nyt, skulle anvende den normering, som er foreslået, og derfor kan jeg også på mit partis vegne anbefale såvel dette forslag som forslaget vedrørende souschefen for u-landshjælpen.

I øvrigt fremgår det jo af den udførlige betænkning, at udvalget har modtaget henvendelse fra forskellig side, og det fremgår også, hvilken stilling man har taget dertil. Jeg skal derfor ikke gå i enkeltheder, men blot henvise til betænkningen og som et eksempel nævne den henvendelse, man har fået fra Dansk Navigationslærerforening, der har ønsket at blive placeret i den fælles-akademiske lønramme, subsidiært men en opnormering til 18. lønningsklasse med automatisk oprykning til 23. lønningsklasse.

Der har i udvalget fra alle sider været megen sympati for tanken. Man er dog meget tilbage for de konsekvenser, det eventuelt kunne give, men man har givet løfte om, at man ved den fremtidige normering af overlærerstillingerne vil tage hensyn til den lange uddannelsesetid, som disse navigationslærere har haft, og derfor give dem forholdsvis flere overlærerstillinger, end der ellers ville tilkomme dem.